

En Miquel s'ha format a mesura que creixia el grup d'empreses Agropecuària de Guissona. Ha caminat ja 18 anys dins l'empresa fins a esdevenir director del Departament Jurídic d'aquest grup empresarial on han trobat feina molts altres professionals: "Enginyers, agrònoms, veterinaris, economistes... a la resta de professionals costa de fer-los entendre que dins la carrera jurídica, en acabar els estudis, no ets res. En finalitzar l'any 1981, tot just llicenciat, vaig tenir l'oportunitat d'entrar a l'Agropecuària de Guissona S. Coop. Ltda., una empresa amb necessitat de petits serveis jurídics d'ordre intern, ja que era el despatx Betriu, de Lleida, el que portava els plets de l'empresa. No puc dir que fos una passantia en el sentit tradicional: vaig anar aprenent dels Betriu, que havien assessorat l'empresa des de la seva fundació, llegint-ne els escrits i sentint-ne les consultes. L'empresa m'encoratjà a atrevir-me cada cop més amb tasques més importants assumint la direcció dels plets. Avui el volum de feina jurídica a l'empresa és considerable i la filosofia de fons ha canviat. És un equip propi el que es fa càrrec dels temes jurídics, amb col·laboracions puntuals exteriors."

El cap d'aquest petit equip jurídic que tracta totes les qüestions legals d'una societat cooperativa amb 55.000 socis i les seves empreses vinculades, és en Miquel. A pesar dels inconvenients de no comptar des de l'inici amb un equip experimentat -"a un jove advocat portar sense ajudes un plet de complexitat mitjana li costa cinc anys d'aprenentatge"- a poc a poc en Miquel ha anat creant empresa. "El fet que Jaume Alsina, empresari fundador del grup Agropecuària de Guissona i de la seva idiosincràsia, em donés la confiança rebuda fa que em consideri fill de la manera de fer i l'esperit d'aquesta empresa. La meua formació m'ha donat una filosofia particular i m'ha fet creure en un procés de formació integradora fruit del qual són els membres de l'equip jurídic que tenim avui: tres advocats curosament escollits per ser formats i modelats segons el tarannà de l'empresa; tres advocats que representen un gran esforç pedagògic però que, al final, són part de l'empresa, tal i com n'he esdevingut jo."

La posició d'en Miquel pot semblar difícil, ha de ser fidel a les lleis sense deixar de ser lleial a l'empresa: "Als advocats d'empresa els cal compaginar els interessos de l'empresa amb la legalitat, amb la pressió que això pot comportar. L'empresa busca el vistiplau de l'advocat per prendre determinades decisions i a vegades l'advocat pot ser un fre. Tinc la sort que el grup d'empreses per al qual treballa respecta els criteris legals i la pressió en aquest sentit és perfectament suportable, però en el meu cas el que és vertaderament important és que jo sóc tant part de l'empresa com, per exemple, el director comercial. Això vol dir que tinc criteri per mesurar el que és convenient per a l'empresa. No sóc un assessor que dóna l'opinió legal i ja ha complert, tant si el problema és resolt com si no. La vinculació en les decisions de l'empresa es més estreta i m'implica molt més en la recerca de solucions. Aquesta recerca constata sortides legals als diversos problemes et fa veure que el dret és una cosa molt viva i evita convertir-te en allò que un professor meu en deia 'meros leguleyos'."

Segons en Miquel els avantatges de crear un equip jurídic intern front una dependència de l'assessoria externa són superiors als inconvenients: "Es pot pensar que la immersió dins l'empresa pot fer perdre perspectiva o objectivitat, però si bé és cert que aquest és un perill real per a l'advocat, també és cert que l'advocat de l'empresa té l'avantatge de conèixer el problema amb més profunditat que l'advocat extern."

Juntes, consells d'administració, contractes i el revestiment legal de noves iniciatives empresarials estan ocupant cada dia més el temps d'en Miquel i de fet en el seu equip ja hi ha la divisió del treball entre aquest àmbit jurídic-societari i la defensa de l'empresa als tribunals: "Depenent d'Agropecuària de Guissona hi ha altres societats: Àrea de Guissona S.A., una xarxa de botigues d'alimentació franquiciades; Alfalfa i Pienso S.A., una productora de farratges; Seagui S.A., una petita empresa d'assegurances, i la Caixa Rural de Guissona. Som l'única empresa a l'Estat que controla el cercle complet d'explotació agropecuària, des de la cria fins a la taula, ja que fa quatre anys que amb les franquícies Àrea de Guissona també venem al consumidor final"

Darrere de tots aquests serveis hi ha la garantia de seriositat jurídica d'en Miquel: "La xarxa de franquícies és una gran aposta innovadora per a la comercialització directa al consumidor de les carns, aus i ous. Ja hi ha unes 140 tendes, la major part a Catalunya. Establím un contracte de lliure adhesió, sense enganyifes, considerant el franquiciat com un empresari, sense quotes d'entrada, ja que en la franquícia el negoci ha de raure en la comercialització del producte, no en les quotes d'adhesió. Amb tota la informació necessària el franquiciat pren una decisió que li pot portar beneficis però que no estarà exempta de risc. El franquiciat no és un assalariat."

En Miquel és la imatge de confiança en el grup Agropecuària de Guissona. Reconeix que se'n sent satisfet, tot i que a vegades es qüestioni la independència de l'advocat d'empresa: "Em sento satisfet de poder dir que després de finalitzar molts plets com a advocat de l'empresa, he tingut l'altra part al despatx buscant el meu assessorament en diverses qüestions, i això ara també li passa a la gent de l'equip. Sempre defensant els interessos de l'empresa i estant-ne dintre, cal una gran autonomia per decidir acords i condicions dins dels plets, i en aquestes qüestions crec que és un avantatge el fet que no estem condicionats per voler tancar l'assumpte per poder minutar-lo. Això ens ajuda a crear una cultura d'acords satisfactoris; els pactes no són sinònim de feblesa i aconseguir-ne un de bo a vegades és més difícil que el propi plet i requereix experiència."

Aquestes són les paraules amb què en Miquel ha format el seu equip de joves advocats, que, per boca del seu mestre, hauran begut de les mateixes fonts: "El dret és sentit comú, i a un bon advocat li calen tres característiques: ser una persona amb un gran sentit de la lògica, una bona capacitat d'expressió i comunicació, i treballar a fons. En aquest ofici el coneixement del cas i l'estudi són fonamentals."

Enamorat de Guissona, la seva terra, "que és terra de grans juristes, com Roca Sastre i Faus i Condomines", en Miquel encara busca en lectures i tradició la manera d'explicar al seu fill d'onze anys quina és la funció de l'advocat.

“A un bon advocat li cal un gran sentit de la lògica, una bona capacitat d’expressió i de comunicació, i treballar a fons”

Miquel Marsol - Guissona (Segarra)